

Dominica Paschæ in Resurrectione Domini

Ad Vigiliam Paschalem in Nocte Santa

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Wigilia Paschalna w Wielką Noc

Stacja u Św. Jana na Lateranie

Przed rozpoczęciem liturgii Niedziela Zmartwychwstania jest głównym świętem roku kościelnego. Wszystkie inne niedziele są wspomnieniem tej niedzieli nad niedzielami.

Obchód Zmartwychwstania Pańskiego obejmuje: Wigilię Wielkanocną z uroczystą nocną Mszą Zmartwychwstania, procesję rezurekcyjną, w tym roku wyjątkowo pominiętą ze względu na ogłoszony stan epidemii, i Mszę w dzień.

Wigilia to pierwotna nazwa pierwszej części publicznej modlitwy Kościoła, którą dziś nazywamy Jutrznią. Chociaż Wigilia Wielkanocna zaczyna się w ostatnich godzinach Wielkiej Soboty, treścią należy do liturgii Niedzieli Zmartwychwstania.

Nocne obchody składać się będą z czterech części: Liturgii Światła, Liturgii Słowa, Liturgii Chrzcielnej i Liturgii Eucharystycznej.

Aby nam dopomóc w poznaniu rzeczy niewidzialnych, Kościół zwykle posługuje się znakami materialnymi. Liturgia Wielkiej Nocy zmierza do tego, aby przez kontrast ciemności i światła, ognia i wody uzmysłwić nam prawdę, że ze ciemności śmierci Chrystusa wytrysnęło życie.

W liturgii noc jest symbolem mocy szatana i śmierci. Chrystus zmartwychwstając pokonał szatana i śmierć, odnowił nasze życie nadprzyrodzone i zapewnił nas o zmartwychwstaniu naszych ciał. Symbolem Chrystusa zmartwychwstałego jest wielkanocna świeca: Paschał. Wśród uroczystych obrzędów poświęca się ogień, którym paschał ma być zapalony, a później samą świecę.

W tym roku, ze względu na okoliczności, kapłan przewodniczący dzisiejszej uroczystości dokona poświęcenia paschału przy ołtarzu, w ciemnej kaplicy. Tym samym pominięty zostanie obrzęd poświęcenia ognia i procesja ze światłem, która jest obrazowym przedstawieniem Zmartwychwstania, wywodzącym się z Jerozolimy. Duchowieństwo tamtejsze zamykało się w Grobie Pańskim i wychodziło z niego z symbolicznym światłem, podobnie jak Chrystus wyszedł z grobu w blasku swej chwały.

Po zapaleniu paschału, na śpiew „*Światło Chrystusa*” samodzielnie zapalimy nasze świece, które będą symbolizowały przyjęcie zmartwychwstałego Chrystusa do naszego życia i w postawie stojącej wysłuchamy radosnego śpiewu *Exsúltet*.

Liturgia Słowa Usiądźmy. Prosimy o zgaszenie świec.

Stół Słowa Bożego jest tej nocy szczególnie bogato zastawiony. Usłyszymy za chwilę dwa czytania ze Starego Testamentu. Po nich odśpiewamy hymn „*Gloria*” podczas którego znów zabiją dzwony i zagrają organy. W pierwotnym Kościele, hymn ten był śpiewany tylko na Wielkanoc. Następnie po odczytaniu fragmentu Listu świętego Pawła zaśpiewamy uroczyste „*Alleluia*”.

Dzisiejsze czytania ukazują stopniowy rozwój dzieła Odkupienia i zapowiadają odrodzenie w Chrystusie.

Liturgia Chrzcielna Przechodzimy teraz do kolejnej części dzisiejszej uroczystości, do Liturgii Chrzcielnej. Od najdawniejszych czasów Kościół łączył tę noc Paschalną z Sakramentem Chrztu. W sakramencie tym otrzymaliśmy najpełniejszy udział w tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Wspominając własny chrzest, odnowimy nasze przyrzeczenia chrzcielne, za co dzisiaj możemy uzyskać odpust zupełny, pod zwykłymi warunkami, tj.: stan łaski uświęcającej, przyjęcie Komunii świętej, brak jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet powszedniego oraz odmówienie modlitwy w intencjach wyznaczonych przez Ojca Świętego.

Powstańmy i zapalmy świece.

Liturgia Eucharystyczna Odnowiwszy w sobie łaskę Chrztu, który nas wszczepił w misterium śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, składamy ofiarę Mszy Świętej. W tej Ofierze w sakramentalny sposób stanie się obecne misterium paschalne, to jest tajemnicze przejście Chrystusa przez śmierć do nowego życia.

Wiernych, którzy łączą się z nami poprzez transmisję internetową i nie mogą przystąpić do Komunii świętej, pouczamy o możliwości skorzystania z praktyki Komunii duchowej. Osoby, które nie mają możliwości przystąpienia do Spowiedzi sakramentalnej, zachęcamy do wzbudzenia żalu doskonałego, to jest żalu płynącego z miłości nade wszystko ku Bogu. Taki żal połączony z mocnym postanowieniem przystąpienia do Spowiedzi sakramentalnej, gdy tylko będzie to możliwe, przynosi przebaczenie grzechów śmiertelnych, grzechy te trzeba jednak wyznać na najbliższej Spowiedzi.